

Dosarul nr. 2rac-178/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău – V. Jomiru- Niculiță

Instanța de apel: CA Chișinău – V. Pruteanu, A. Gavrița, L. Popova

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Master Teh”,

în pricina civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Oviston”
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Master Teh” privind încasarea datoriei,
dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 07 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

SRL „Oviston” la data de 12 octombrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Master Teh” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 30
418,00 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 5 641,87 lei și cheltuielilor de
judecată în mărime de 6 373,82 lei (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că potrivit înțelegerii verbale din SRL
„Oviston” s-a obligat să presteze servicii de vopsire a ramelor, iar SRL „Master Teh”
s-a obligat să achite serviciile prestate.

La data de 07 octombrie 2014 în baza facturii fiscale seria DV nr. 7243419 și a
actului de predare primire a lucrărilor, s-a confirmat îndeplinirea obligațiilor de către
SRL „Oviston” și anume vopsirea ramelor la prețul de 30 418,0 lei. La momentul
semnării de către SRL „Master Teh” a facturii fiscale și a actului de predare primire
pârâtul nu a înaintat careva obiecții la serviciul prestat.

Necătând la prestarea serviciilor și primirea serviciilor în termen, SRL „Master
Teh” nu și-a onorat obligațiunile și nu a achitat suma de 30 418,0 lei pentru serviciile
prestate de către SRL „Oviston”.

La data de 23 septembrie 2015 SRL „Oviston” a expediat în adresa SRL „Master Teh” reclamație, prin care a solicitat respectarea obligațiilor de plată pentru serviciile prestate, însă a fost lăsată fără soluționare.

Astfel, în opinia reclamantei în legătură cu neonorarea obligațiilor asumate, prin neachitarea facturii fiscale, aceasta este îndreptățită să solicite încasarea dobânzii de întârziere începând cu data de 08 noiembrie 2014, adică în 30 de zile de la data emiterii facturii fiscale și devenirii scadente a sumei de 30 418,0 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din data de 15 aprilie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat din contul SRL „Master Teh” în beneficiul SRL „Oviston” datoria în mărime de 30 418 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5 641,87 lei, cheltuieli de judecată în mărime de 4 581,80 lei, în rest pretențiile au fost respinse (f.d. 47, 50-51).

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, la data de 13 mai 2016 SRL „Master Teh” a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 53, 61-62).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 07 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „Master Teh”, s-a menținut hotărârea contestată (f.d. 68, 69-74).

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că faptul încheierii unui act juridic se confirmă prin factura fiscală seria DV nr. 7243419 din 07 octombrie 2014, potrivit căreia SRL „Oviston” a prestat servicii de vopsire, iar SRL „Master Teh” era obligată să achite costul serviciilor prestate în sumă de 30 418,0 lei. Potrivit actului de verificare pentru perioada 01 ianuarie 2012 - 14 iulie 2015 datoria pentru executarea lucrărilor de vopsire în mărime de 30 418,0 lei nu au fost stinse de către SRL „Master Teh”. Astfel, instanța de fond corect a dispus spre încasare suma datorată de către SRL „Master Teh”, cât și dobânda de întârziere, ori datoria a ajuns la scadență, iar SRL „Master Teh” nu și-a executat obligația pecuniară.

Referitor la argumentul SRL „Master Teh”, precum că nu i s-a comunicat data, locul și ora ședinței de judecată, cauza fiind examinată în lipsa sa, instanța de apel a punctat, că la materialele dosarului sunt probe ce confirmă citarea SRL „Master Teh”. Mai mult ca atât, aceasta a depus cerere de amânare a examinării cauzei, fiind admisă de instanța de judecată. Astfel, potrivit alin. 4¹ al art. 102 CPC participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 13 martie 2017 SRL „Master Teh” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 77-79). În motivarea recursului recurenta a indicat, că au fost încălcate sau aplicate eronat

normele de drept procedural în cazul în care pricina a fost examinată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora examinării cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 decembrie 2016, copia fiind expediată în adresa participanților la proces la data de 30 ianuarie 2017, confirmare privind recepționarea acestora la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către SRL „Master Teh” la data de 13 martie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Master Teh” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenta la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Master Teh” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Master Teh” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Teh” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Oviston” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Master Teh” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală